

פסחים קו

תגובה לרשימה של שמונה דברים שלמדו מהביתא: רב אשי אמר: טעמו פגמו וכוס של ברכה צריך שיעור - חדא מילתא היא. והכי קאמר: מאי טעמא טעמו פגמו - משום דכוס של ברכה צריך שיעור.
דעות שונות בעניין פגום:

- רבי יעקב בר אידי קפיד אחצבא פגימא
- רב אידי בר שישא קפיד אכסא פגימא
- מר בר רב אשי קפיד אפילו אחביתא פגימתא

ברייטא הדנה במקור לקידוש: תנו רבנן **זכור את יום השבת לקדש** - **זוכרהו על היין. אין לי אלא ביום, בלילה מניין - תלמוד לומר זכור את יום השבת לקדש.**
קושיות על הברייטא:

- **בלילה מניין?** אדרבה, עיקר קדושת בלילה הוא קדיש, דכי קדיש - תחלת יומא בעי לקידוש!
- ותו: **בלילה מניין - תלמוד לומר זכור את יום.** תנא מיהדר אלילה וקא נסיב ליה קרא דיממא!

תירוץ: הכי קאמר: **זכור את יום השבת לקדש** - **זוכרהו על היין בכניסתו. אין לי אלא בלילה, ביום מניין - תלמוד לומר זכור את יום השבת.**
שאלה: ביום מאי מברך?

תשובה: אמר רב יהודה: בורא פרי הגפן.
מעשה שהיה: רב אשי איקלע למחוזא, אמרו ליה: ליקדיש לן מר קידושא רבה. הבו ליה.
סבר: מאי ניהו קידושא רבה? אמר: מכדי כל הברכות כולן בורא פרי הגפן אמרי ברישא, אמר בורא פרי הגפן ואגיד ביה. חזייה לההוא סבא דגחין ושתי. קרי אנפשיה **החכמ צ"ו ברא**.

דין במי ששכח להבדיל: אמרי בני רבי חייא: מי שלא הבדיל במוצאי שבת - מבדיל והולך בכל השבת כולו.
שאלה: ועד כמה?

תשובה: אמר רבי זירא: עד רביעי בשבת.
חיזוק לדברי ר' זירא: כי הא דיתיב רבי זירא קמיה דרב אשי, ואמרי לה רב אשי קמיה דרבי יוחנן, ויתיב וקאמר: לענין גיטין, חדא בשבתא, תרי ותלתא - בתר שבתא, ארבע וחמשה ומעלי יומא - קמי שבתא.
צמצום הדין: אמר רב יעקב בר אידי: אבל לא על האור.

דין נטילת ידיים קודם קידוש – האם קידוש נחשב הפסק: אמר רב ברונא אמר רב: הנוטל ידיו לא יקדש.

תגובה לדברי רב ברונא בשם רב: אמר להו רב יצחק בר שמואל בר מרתא: אכתי לא נח נפשיה דרב שכחניהו לשמעתיה! זמנין סגיאין הוה קאימנא קמיה דרב, זימנין דחביבא עליה ריפתא - מקדש אריפתא, זימנין דחביבא ליה חמרא - מקדש אחמרא.

דין מי שטעם לפני קידוש/הבדלה:

הבדלה	קידוש	
(בשם עצמו) מבדיל	(בשם רב) אינו מקדש	רב הונא (אמר רב)
אינו מבדיל		רב אשי
אינו מבדיל	אינו מקדש	רב יוסף אמר שמואל
מבדיל	מקדש	רבה אמר רב נחמן אמר שמואל

מעשה שהיה: רב ירמיה בר אבא איקלע לבי רב אשי, אישתלי וטעים מידי.
הבו ליה כסא ואבדיל.

אמרה ליה דביתהו: והא מר לא עביד הכי!
אמר לה: שבקיה, כרביה סבירא ליה.

